USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudkyně Michaely Bejčkové a soudců Josefa Baxy (soudce zpravodaj), Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka a Ivo Pospíšila v právní věci navrhovatelů: **a) P. T.**, **b) V. L.**, **c) J. Š.**, **d) Z. K.**, **e) O. J. P.**, **f) H. K.**, **g) J. K.**, **h) A. K.**, **ch) M. K.**, **i) B. M.**, **j) R. S.**, a účastníků řízení: **1) Ing. Petr Pavel, M.A.** a **2) Ing. Tomáš Kulhánek, MBA**, oba zastoupeni JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D., advokátem, sídlem Voršilská 130/10, Praha 1, a **3) Státní volební komise**, sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, týkající se návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky konané ve dnech 13. a 14. ledna 2023 (I. kolo) a 27. a 28. ledna 2023 (II. kolo),

takto:

I. Návrhy na vyslovení neplatnosti volby účastníka řízení 1) Ing. Petra Pavla, M.A., prezidentem republiky **se zamítají**.

II. Ve zbytku **se** návrhy **odmítají**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Volební stížnosti

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 1. února 2023 návrhy, jimiž se výše uvedení navrhovatelé domáhají vyslovení neplatnosti prvního kola volby prezidenta republiky konaného ve dnech 13. a 14. ledna 2023 a jeho opakování v termínu od 50 do 60 dnů od řádného opakování, dále odložení, druhého kola volby, resp. vyslovení neplatnosti a opakování voleb [navrhovatelé i) a j)], a toho, aby byli do prvního kola volby, resp. do opakovaných voleb v novém termínu řádně zaregistrování všichni kandidáti, kteří nejpozději 8. listopadu 2022 podali kandidátní listinu u Ministerstva vnitra, s výjimkou Josefa Středuly (dále též „volební stížnosti“).

[2] Návrhy (*volební stížnosti*) jsou obsahově podobné, proto byly zaevidovány pod jednu spisovou značku.

[3] Navrhovatelé nesouhlasí s postupem při registraci kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky. Tvrdí, že Ministerstvo vnitra porušilo pravidla pro zadávání

veřejných zakázek při výběru dodavatele počítačového programu pro strojové zpracování podpisů na peticích, které předkládali jednotliví kandidáti. Navrhovatelé poukazují též na to, že občané při podepisování petičních archů neudělili souhlas s tím, aby jejich osobní údaje zpracovávala soukromá společnost. Podle navrhovatelů nemůže ministerstvo takto delegovat svou pravomoc kontrolovat podpisy na peticích. Kontrolu postupu Ministerstva vnitra při ověřování podpisů ze strany Nejvyššího správního soudu považují navrhovatelé za neúčinnou. Z volby tak mohli být vyřazeni kandidáti, kteří předložili zákonem požadovaných 50 000 podpisů.

[4] Navrhovatel a) dále poukázal na pochybení, jichž se mělo Ministerstvo vnitra dopustit v rámci přezkumu petičních archů připojených ke kandidátní listině vůči Pavlu Zítkovi, a navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, aby byly výsledky hlasování v jednotlivých okrscích uvedeny na technologii BLOCKCHAIN, aby si každý mohl svou volbu zkontrolovat a zamezilo se možnému podvodu při sčítání. Uplatnil také námitku podjatosti předsedy senátu Tomáše Langáška.

[5] Navrhovatel ch) dále uvedl, že v několika okrscích bylo neoprávněně manipulováno s volební urnou a někde byly voličům vydány pouze hlasovací lístky kandidáta Petra Pavla.

[6] Navrhovatel j) rovněž upozornil na nezákonnosti, k nimž mělo dojít v souvislosti se samotnou volbou prezidenta republiky. Ty se týkají přenosu dat o výsledcích volby, manipulace s míněním voličů, podprahové reklamy, podezřele vysoké volební účasti a sčítání hlasů.

[7] Nejvyšší správní soud nezasílal návrhy k vyjádření účastníkům řízení, neboť tak v souvislosti s obsahově totožnými či obdobnými námitkami učinil již v řízení sp. zn. Vol 37/2023, potažmo sp. zn. Vol 39/2023.

2. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že podání navrhovatelů vyhodnotil podle jejich obsahu [§ 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)] jako návrh na neplatnost volby prezidenta ve smyslu § 90 odst. 5 s. ř. s. a § 66 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky).

[9] Navrhovatelé [(kromě navrhovatele i) a j)] se sice domáhali vyslovení neplatnosti pouze prvního kola volby (a jeho opakování) v kombinaci s odkladem druhého kola, nicméně nyní, tj. poté, co proběhlo i druhé kolo volby a její celkové výsledky byly řádně vyhlášeny ve Sbírce zákonů, není odklad druhého kola z povahy věci možný (stranou soud ponechává, zda by takové rozhodnutí vůbec mohl vydat, vydával-li by je v adekvátním „časovém okně“). Z návrhu je navíc zřejmé, že navrhovatelé brojí proti volbě jako celku, a proto Nejvyšší správní soud nepovažoval za nutné je vyzývat k formulaci petitu tak, aby jednoznačně odpovídal textu zákona (srov. obdobně usnesení ze dne 15. února 2018 č. j. Vol 32/2018-20).

[10] Na tomto místě však lze podotknout, že podání volební stížnosti, jejíž součástí je návrh na odklad druhého kola volby, které již proběhlo, samo o sobě vyvolává pochybnosti o tom, zda je takový návrh míněn vážně. Volební stížnosti přitom obsahově

odpovídá řadě podání, jimž Nejvyšší správní soud čelí již ode dne předcházejícího zahájení prvního kola volby prezidenta (viz například řízení sp. zn. Vol 2/2023, Vol 3/2023, Vol 6/2023, Vol 12/2023, Vol 13/2023, Vol 19/2023, Vol 20/2023, Vol 23/2023, a řadu jiných).

[11] Podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky se návrhem na neplatnost volby prezidenta může domáhat ochrany u soudu mimo jiné každý občan zapsaný do stálého seznamu voličů. Návrh je třeba podat nejpozději sedm dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta Státní volební komisí.

[12] Podle § 90 odst. 5 věty první a druhé s. ř. s. se za podmínek stanovených zvláštním zákonem (tj. zákonem o volbě prezidenta republiky) může občan domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti volby. V řízení o neplatnosti volby jsou účastníky navrhovatel, příslušný volební orgán, nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, na jimiž podané kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, nebo občan, na jehož kandidátní listině byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena, a ten, jehož volba byla napadena.

[13] Okruh účastníků řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta je jednoznačně vymezen zákonem (citovaný § 90 odst. 5 s. ř. s.). Kromě navrhovatele jsou účastníky řízení příslušný volební orgán (tj. Státní volební komise), ten, kdo podal kandidátní listinu, na níž byl uveden kandidát, jehož volba byla napadena (v tomto případě Tomáš Kulhánek, který navrhl registraci kandidátní listiny zvoleného kandidáta Petra Pavla), a ten, jehož volba byla napadena (tj. zvolený kandidát Petr Pavel). Postavení těchto subjektů jako účastníků řízení je zřejmé a zároveň již účastníkem řízení nemůže být nikdo jiný, a proto Nejvyšší správní soud navrhovatele nevyzýval k označení účastníků řízení v souladu se zákonem přesto, že ve volebních stížnostech je jako účastník nesprávně označeno pouze Ministerstvo vnitra, odbor voleb (viz shodně již citované usnesení č. j. Vol 32/2018-20).

[14] Aby volební stížnost mohla být úspěšná, musí být prokázáno *porušení zákona, které hrubě ovlivnilo výsledek volby prezidenta* (§ 66 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky). Soudu nepřísluší, aby hodnotil vhodnost zákonné úpravy, či dokonce sám vytvářel nová pravidla pro volby, která nejsou v zákonech obsažena. Tím by totiž popíral dělbu moci a stavěl se na místo Parlamentu. Navrhovatel tedy v prvé řadě musí označit konkrétní zákonná pravidla, která podle něj byla porušena. Teprve následně může namítat, že tato nezákonnost hrubě ovlivnila výsledek volby. I zde však má navrhovatel vysvětlit, proč je o tom přesvědčen, neboť ne každá nezákonnost nutně ovlivní výsledek. Taková konkrétní tvrzení a vysvětlení však projednávané volební stížnosti nepřinášejí.

[15] Z důvodu přehlednosti rozdělil Nejvyšší správní soud v minulosti podmínky přezkumu do tří kroků (usnesení ze dne 2. července 2004, čj. Vol 6/2004-12, č. 354/2004 Sb. NSS; ze dne 4. července 2006, čj. Vol 36/2006-21, č. 960/2006 Sb. NSS; a ze dne 15. února 2018, čj. Vol 16/2018-33, č. 3717/2018 Sb. NSS). Soud tak postupně zkoumá, zda je dána

- nezákonnost, tj. porušení některých ustanovení zákona vážícího se na průběh volby;
- vztah mezi touto nezákonností a výsledkem volby;
- zásadní intenzita této nezákonnosti, která hrubě ovlivnila výsledek volby.

2.1 *Registrace kandidátních listin*

[16] Volební stížnosti jako takové napadají téměř výlučně proces registrace kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky, a to jak obecně, tak v případě navrhovatele a) i konkrétně kandidátní listiny Petra Zítka. Nejvyšší správní soud však setrvale judikuje, **že v rámci řízení ve věcech neplatnosti voleb a hlasování podle § 90 s. ř. s. nelze brojit proti vadám v registraci kandidátní listiny** (z poslední doby například usnesení ze dne 13. února 2018 č. j. Vol 30/2018-21). K napadení registrace slouží samostatné řízení týkající se ochrany ve věcech registrace podle § 89 s. ř. s. a § 65 zákona o volbě prezidenta republiky. Ve volebním soudnictví se totiž „uplatňuje zásada souslednosti jednotlivých přezkoumávaných volebních fází, což znamená, že po uzavření některé fáze volebního procesu nelze tutéž fázi znovu otevírat a zpětně zpochybňovat. Tato zásada se projevuje v právní úpravě třemi samostatnými řízeními, která spadají pod volební soudnictví: řízení o ochraně ve věcech seznamu voličů (§ 88 s. ř. s.), řízení o ochraně ve věci registrace kandidátů a kandidátních listin (§ 89 s. ř. s.) a konečně řízení o návrhu na vyslovení neplatnosti voleb, volby kandidáta nebo hlasování (§ 90 s. ř. s.)“ (usnesení ze dne 10. listopadu 2016 č. j. Vol 4/2016-191, č. 3522/2017 Sb. NSS).

[17] Rozhodnutí Ministerstva vnitra o registraci kandidátních listin pro nyní proběhlou volbu prezidenta byla předmětem přezkumu v několika řízeních před Nejvyšším správním soudem, který rozhodl o registraci kandidátní listiny kandidáta Karla Diviše (usnesení ze dne 13. prosince 2022 č. j. Vol 7/2022-87), zamítl návrh na zrušení rozhodnutí o odmítnutí registrace kandidátní listiny kandidáta Karla Janečka (usnesení ze dne 13. prosince 2022 č. j. Vol 9/2022-38), zamítl návrh na zrušení rozhodnutí o odmítnutí registrace kandidátní listiny kandidáta Pavla Zítka (usnesení ze dne 7. prosince 2022 č. j. Vol 10/2022-20) a zrušil rozhodnutí o registraci kandidátní listiny kandidátky Denisy Rohanové (usnesení ze dne 13. prosince 2022 č. j. Vol 16/2022-48). S výjimkou prvního byly proti všem těmto rozhodnutím podány ústavní stížnosti, které Ústavní soud odmítl jako zjevně neopodstatněné (usnesení ze dne 3. ledna 2023 sp. zn. Pl. ÚS 36/22 ve věci Karla Janečka, usnesení ze dne 3. ledna 2023 sp. zn. Pl. ÚS 35/22 ve věci Pavla Zítka a usnesení ze dne 10. ledna 2023 sp. zn. Pl. ÚS 37/22 ve věci Denisy Rohanové).

[18] V důsledku rozhodnutí Ministerstva vnitra o registraci kandidátních listin, respektive o odmítnutí jejich registrace, a navazujících rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byly pro volbu prezidenta republiky zaregistrovány kandidátní listiny devíti kandidátů. Některá z těchto rozhodnutí Nejvyšší správní soud přezkoumal v řízení k tomu určeném, ta zbývající žádný z oprávněných navrhovatelů nezpochybnil. V obou případech jsou rozhodnutí o registraci pravomocná a **ve fázi posuzování platnosti volby prezidenta podle § 90 s. ř. s. se již nelze zabývat tím, zda v registračním řízení byl, či nebyl porušen zákon**. To ostatně plyne i z § 66 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky, který spojuje zjišťované porušení zákona s hrubým ovlivněním *výsledku* volby (již registrovaného) kandidáta na prezidenta.

[19] Je pravda, že navrhovatelé jako voliči nebyli oprávněni návrh ve věci registrace kandidátních listin podat, neboť nespadají do okruhu aktivně legitimovaných subjektů v řízení podle § 89 s. ř. s. Tím spíše však nemohou zpochybňovat registraci kandidátních listin prostřednictvím návrhu na vyslovení neplatnosti volby prezidenta, tedy v řízení se zcela odlišným předmětem. Nedostatek aktivní procesní legitimace k podání návrhu ve

věci registrace kandidátní listiny nelze obcházet prostřednictvím návrhu na přezkum postupu registračního orgánu v rámci řízení podle § 90 s. ř. s. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. února 2013 č. j. Vol 30/2013-47). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 9. prosince 2004 č. j. Vol 11/2004-31, č. 471/2005 Sb. NSS, tento závěr je plně v souladu se smyslem a účelem registračního řízení, v jehož rámci vzniká vztah pouze mezi těmi, kdo navrhují registraci kandidátních listin, a příslušným registračním orgánem.

[20] Návrhy směřující jen do registrační fáze tak budou z povahy věci vždy neúspěšné, protože nenamítají nezákonnost samotné volby, ale předchozí fáze volebního procesu. V jejich případě tedy není splněna již první nutná podmínka úspěšné volební stížnosti, tedy prokázaná nezákonnost související se samotnou volbou.

[21] K rozhodnutí o tom, aby byli do prvního kola volby v novém termínu řádně zaregistrováni všichni kandidáti, kteří nejpozději 8. listopadu 2022 podali kandidátní listinu u Ministerstva vnitra, s výjimkou Josefa Středuly, nemá Nejvyšší správní soud (za stávající situace ani žádný jiný orgán veřejné moci) vůbec pravomoc. V této části tudíž chybí základní podmínka řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], proto byl tento návrh odmítnut.

[22] Podobné platí o návrhu navrhovatele a), aby byly výsledky hlasování v jednotlivých okrscích uvedeny na technologii BLOCKCHAIN. S takovým způsobem nakládání s výsledky hlasování totiž platná a účinná právní úprava vůbec nepočítá.

2.2 *Volba prezidenta republiky*

[23] Navrhovatel j) dále vznesl i tvrzení, která se týkají přímo volby prezidenta republiky v užším smyslu (konkrétně volební kampaně, hlasování, volebních výsledků a jejich zjišťování). Soud se proto dále zabýval námitkami poukazujícími na způsob přenosu dat o výsledcích voleb (část 2.2.1), na manipulaci s míněním voličů (část 2.2.2), na podprahovou reklamu (část 2.2.3), na podezřele vysokou volební účast a na pochybení při sčítání hlasů (část 2.2.4).

2.2.1 *Přenos dat o výsledcích voleb*

[24] Navrhovatel zpochybňuje spolupráci Českého statistického úřadu se společností O2 Czech Republic, a. s. Uvádí, že společnost O2 zajišťovala technické služby již při sněmovních volbách v roce 2017, při kterých ovšem čelila hackerskému útoku. Těmto útokům čelí i nadále, ale nijak neposílila svá bezpečnostní opatření. Společnost O2 byla údajně vybrána za „*nejasných okolností a stejně tak zřejmě i bez výběrového řízení*“, navíc se nelze seznámit s obsahem dokumentů dokládajících její spolupráci s Českým statistickým úřadem. Konečně jejím jediným akcionářem je nizozemská společnost PPF Comco N. V. Podle navrhovatele je nepřípustné, aby se společnost, jejíž jediný akcionář sídlí mimo území České republiky, podílela na zajišťování české prezidentské volby.

[25] Úvodem soud vyvrací navrhovatelovu mylnou domněnku, že společnost O2 při prezidentské volbě technicky zajišťovala sčítání hlasů. Sčítání hlasů neprobíhá automatizovaně, provádějí jej ručně jednotlivé volební komise, přesněji řečeno jejich členové (§ 49 zákona o volbě prezidenta republiky). Společnost O2 zajišťovala v průběhu

prezidentské volby především datové připojení určitých subjektů (ústředí Českého statistického úřadu, médií, internetové adresy www.volbyhned.cz a Státní volební komise) a s tím související zabezpečovací služby, nikoli však sčítání hlasů samotné.

[26] Zbylé námitky v tomto okruhu jsou směsí nepodložených dohadů a citací z obchodního rejstříku či z výroční zprávy společnosti O2. Navrhovatel v nich neříká, která zákonná pravidla byla podle něj vytýkanými skutečnostmi porušena a zda vůbec mají tvrzená porušení jakoukoli souvislost s volebním procesem. Ze samotného zákona o volbě prezidenta republiky neplynou žádné požadavky na poskytovatele, kteří zajišťují datové připojení pro potřeby aktérů volebního procesu a informačních médií. Navrhovatelovy zmínky o bezpečnostních rizicích a o netransparentní hospodářské soutěži nemůže soud přezkoumat, protože zjevně míří k požadavkům stanoveným zákony, které s volebním procesem ani nepřímo nesouvisejí. Už vůbec pak soudu není jasné, proč by musel jediný akcionář společnosti O2 sídlit v tuzemsku (z kterého zákona tato povinnost plyne) a proč by jeho sídlo mělo být významné pro zákonnost volebního procesu.

[27] I kdyby snad došlo k chybě při přenosu dat, lze tuto chybu snadno zjistit. Jakýkoli člen okrskové volební komise může zkontrolovat, zda uveřejněný výsledek daného volebního okrsku souhlasí s výsledkem, který svým podpisem potvrdil. Členy okrskové volební komise mohou být i zástupci všech navrhovatelů kandidátů (§ 18 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky), kteří by jistě na případnou nesrovnalost upozornili. Veškeré další výsledky si může ověřit jakýkoli občan, sečte-li výsledek jednotlivých volebních okrsků.

[28] Námitky k přenosu dat a společnosti O2 tak neprošly ani přes první krok přezkumu (nezákonnost).

2.2.2 *Manipulace s míněním voličů*

[29] Navrhovatel upozorňuje na to, že média manipulovala s míněním voličů, neboť opakovaně zveřejňovala předvolební průzkumy, podle kterých měli šanci na vítězství jen kandidáti Petr Pavel, Danuše Nerudová nebo Andrej Babiš. Těmto kandidátům byl poskytnut i větší prostor v médiích.

[30] Ani zde navrhovatel neříká, čím konkrétně byl porušen zákon a jaký zákon by to mohl být. Zákon o volbě prezidenta republiky reguluje předvolební průzkumy jen tak, že je zakazuje zveřejnovat v době těsně před volbami (§ 35 odst. 8). Předtím je lze zveřejňovat jakkoli a kdekoli. Navrhovatel označuje průzkumy za zfalšované či zmanipulované: to proto, že přisuzovaly Danuši Nerudové dvojnásob hlasů, než pak skutečně dostala, nebo jí předvídaly postup do druhého kola společně s Petrem Pavlem. To, že se předvolební prognózy lišily od výsledků volby, však neznamená, že byly cíleně a nepoctivě pozměněny. Zveřejňování předvolebních průzkumů patří k běžnému mediálnímu informování o politice a nelze ho jen proto pokládat za volební kampaň ve smyslu § 35 zákona o volbě prezidenta republiky, jak se domnívá navrhovatel. (A opět, i kdyby o kampaň šlo, neuvádí navrhovatel, která její pravidla byla porušena.)

[31] Z navrhovatelových tvrzení nelze ani zjistit, že by média nedodržela některou ze svých zákonných povinností. Všechna – veřejnoprávní i soukromoprávní – média regulovaná zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jsou povinna při vysílání dodržovat (nejen v předvolebním čase) *požadavky objektivnosti a vyváženosti* (§ 31 odst. 2 uvedeného zákona). Česká televize a Český rozhlas nadto ještě *poskytnou bezplatně vysílací čas*, jenž se rozdělí rovným dílem mezi kandidující subjekty (§ 35 odst. 7 zákona o volbě prezidenta republiky).

[32] Navrhovatel netvrdí, že tato ustanovení byla porušena; jen neurčitě uvádí, že do některých televizních debat byli pozváni jen favorité, nebo byli zbylí kandidáti zváni samostatně. To ale žádnou nezákonnost samo o sobě nezakládá. Z ničeho neplyne, že by všichni kandidáti museli být vždy zváni do každé debaty, ani že by vždy museli v televizi vystupovat společně.

[33] V dalším vysílání, které už probíhá nad rámec zaručeného (a pro všechny stejného) času ve veřejnoprávních médiích, ovšem požadavek mechanické rovnosti mizí a je nahrazen takzvanou odstupňovanou rovností. Nejvyšší správní soud v minulosti dospěl k závěru, že je legitimní, pokud kandidující subjekty nedostávají mediální prostor zcela shodný, ale takový, který je odstupňován podle jejich společenské významnosti. Jedním z kritérií pro hodnocení společenské významnosti mohou být právě i průzkumy veřejného mínění. Opačný přístup, tedy mechanický požadavek, aby všichni kandidáti dostávali (nad rámec zaručeného rovného vysílacího času ve veřejnoprávních médiích) zcela stejný mediální prostor, by totiž většině občanů upíral možnost být podrobněji a ve větším rozsahu informován o těch kandidujících subjektech, mezi jejichž volbou se rozhoduje právě tato většina. Volebním subjektům proto lze nad minimální rozsah zaručený zákonem poskytnout jen tolik prostoru, kolik odpovídá jejich postavení v politickém či společenském životě (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. června 2006, čj. Vol 15/2006 20, č. 946/2006 Sb. NSS; a ze dne 4. července 2006, čj. Vol 66/2006-105, č. 948/2006 Sb. NSS; soud tato usnesení vydal v řízení o návrhu na určení neplatnosti volby kandidátů do Poslanecké sněmovny, avšak obecnější závěry, k nimž dospěl, se uplatní i při volbě prezidenta republiky). Navrhovatel pak neuvádí nic k tomu, proč případně nebyla dodržena tato pravidla odstupňované rovnosti.

[34] Ani námitky tvrdící manipulaci s míněním voličů tak neprošly přes první krok přezkumu.

2.2.3 *Podprahová reklama*

[35] Mínění voličů mohla podle navrhovatele ovlivnit i podprahová reklama v podobě lva s rysy tváře Petra Pavla. Toto předvolební logo mohli voliči považovat za státní symbol, nikoliv za stylizovanou podobiznu kandidáta, což mohlo podvědomě ovlivnit jejich rozhodnutí.

[36] Soud s touto námitkou nesouhlasí. Lev, jehož grafické ztvárnění bylo použito v kampani Petra Pavla, je celkem běžný symbol (nejen předvolební), který může představovat vlastnosti jako důstojnost, sílu či neohroženost. To, že se kandidát stylizoval do lva – tedy do zvířete, které je součástí některých státních symbolů České republiky –

nemůže být samo o sobě pro voliče matoucí. Předně je logo na první pohled odlišné od lva v českých státních symbolech. Logo zobrazuje jen graficky zjednodušenou hlavu lva z čelního pohledu; naopak na státních symbolech figuruje celý dvouocasý lev vyobrazený z profilu (ve skoku na zadních tlapách), s korunou a heraldickou zbrojí. V předvolební kampani je navíc běžné, že kandidáti odkazují na různé státní symboly. Například na předvolebních plakátech vyobrazují státní barvy (trikolóru), do těchto barev stylizují své oblečení nebo nosí brože s vlajkou České republiky či se zmiňovanou trikolórou.

[37] Na použití lví hlavy ve volební kampani není nic nezákonného. Navrhovatel to označil za „podprahovou reklamu“. Tento jev definuje zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání [§ 2 odst. 1 písm. t)] jako *zvukovou, obrazovou nebo zvukově-obrazovou informaci, která je záměrně zpracována tak, aby měla vliv na podvědomí posluchače nebo diváka, aniž by ji mohl vědomě vnímat*, a zakazuje, aby tento typ reklamy používali právě provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání. Soudu tak není jasné, kam tím navrhovatel míří. Že Petr Pavel používal v kampani logo s podobou lva, je každému zřejmé, a že českým heraldickým zvířetem je lev, je také běžně známá skutečnost. Těžko tak lze vážně tvrdit, že voliči nemohli tuto informaci vědomě vnímat. (Krom toho kandidáti zjevně nejsou provozovateli vysílání, aby na ně citované pravidlo vůbec mohlo dopadat.)

[38] Ani námitka poukazující na podprahovou reklamu tak neobstojí už v prvním kroku přezkumu.

2.2.4 *Podezřele vysoká volební účast a pochybení při sčítání hlasů*

[39] Závěrem navrhovatel zpochybňuje vysokou volební účast a správnost sčítání hlasů. Leckde se volební účast blížila sto procentům, v některých volebních okrscích byla dokonce vyšší. Navrhovatel přitom sám připouští, že je to teoreticky možné, prý ale statisticky velice nepravděpodobné. Dále upozorňuje na to, že v některých volebních okrscích bylo sečteno více platných hlasů, než bylo vydáno volebních obálek, což už možné není a musí se jednat o pochybení volební komise. Konkrétně uvádí jen volební okrsek č. 3001 v Brně, ve kterém bylo vydáno 515 obálek, avšak odevzdáno 524 platných hlasů.

[40] Soud souhlasí s navrhovatelem v tom, že téměř stoprocentní volební účast je jistě možná (ve volebním okrsku se zkrátka rozhodne dorazit k volebním urnám velký počet voličů) a při prezidentské volbě i pravděpodobnější než v jiných typech voleb. V jednotlivých volebních okrscích je navíc možná i vyšší než stoprocentní účast, a to díky voličským průkazům, jejichž držitelé jsou oprávněni volit v kterémkoli volebním okrsku na území České republiky (resp. v kterémkoli zvláštním volebním okrsku v zahraničí). Navrhovatel naznačuje, že podezřelý je vysoký počet právě takových volebních okrsků, žádné konkrétní ovšem nejmenuje. Proto se soud touto námitkou blíže nezabýval.

[41] Ani s námitkou týkající se vyššího počtu odevzdaných platných hlasů než vydaných obálek nemůže být navrhovatel úspěšný. Navrhovatel totiž označuje jen jeden brněnský případ, v němž šlo o rozdíl devíti hlasů, a vznáší řečnickou otázku „*sice jde jen o jeden*

okrsek, což nemohlo volby zásadně ovlivnit, ale kolik takových okrsků může být?“. Soudu nepřísluší, aby za navrhovatele takto formulované tvrzení domýšlel.

[42] Obdobně lze reagovat i na námitku navrhovatele ch), který blíže nespecifikoval, v jakých konkrétních okrscích a jakým způsobem mělo dojít k manipulování s volební urnou či vydávání hlasovacích lístků pouze kandidáta Petra Pavla. Ani toto zcela obecné tvrzení proto Nejvyšší správní soud nemohl věcně přezkoumat.

2.3 *Námitka podjatosti*

[43] Nejvyšší správní soud se na závěr vypořádal s námitkou podjatosti, kterou vznesl navrhovatel a), přičemž zdůrazňuje, že námitku podjatosti předsedy senátu Tomáše Langáška z důvodu jeho studia na Středoevropské univerzitě (CEU) nepředkládal podle § 8 s. ř. s. předsedovi soudu k přidělení tříčlennému senátu, aby o ní rozhodl. O námitce obdobného obsahu totiž již Nejvyšší správní soud usneseními ze dne 7. prosince 2022 č. j. Nao 172/2022-24 a ze dne 2. listopadu 2021 č. j. Nao 234/2021-31 rozhodl tak, že Tomáš Langášek nemá žádný poměr k věci, účastníkům ani jejich zástupcům ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který by zakládal pochybnosti o jeho nepodjatosti (obdobně viz též usnesení Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/22 ze dne 3. ledna 2023, bod 14). Jelikož navrhovatel netvrdí žádné nové důvody pro vyloučení předsedy senátu, postačí na citovaná usnesení bez dalšího odkázat.

3. Závěr a náklady řízení

[44] Nejvyšší správní soud proto v souladu se svou dosavadní judikaturou volební stížnosti zamítl, neboť neobsahovaly žádný důvod pro vyslovení neplatnosti volby prezidenta (a pro opakování části volby). Ve zbytku návrhy odmítl.

[45] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 21. února 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu